

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **L. H.**, zast. JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem v Hradci Králové, Dukelská 15, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. září 2011, č.j. 5563/11-1100-602925, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 15.9.2011, č.j. 5563/11-1100-602925, žalovaný zamítl odvolání žalobce do platebního výměru Finančního úřadu v Kostelci nad Orlicí (dále jen „správce daně,“) ze dne 10.6.2011, č.j. 41414/11/255970602601, kterým byl žalobce vyrozuměn o úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období od 1.1.2006 do 31.12.2006.

V jeho odůvodnění uvedl, že správce daně žalobce vyrozuměl o předpisu úroku z prodlení, neboť svoji daňovou povinnost na dani z příjmů fyzických osob za rok 2006 uhradil opožděně. Podle § 264 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu v platném znění (dále jen „daňový řád“), řízení, které bylo zahájeno podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v platném znění (dále jen „zákon

o správě daní a poplatků“), se ode dne nabytí účinnosti daňového řádu, tj. od 1.1.2010, dokončí a práva a povinnosti z nich plynoucí se posoudí podle ustanovení tohoto zákona.

Dále s ohledem na uplatněné odvolací námitky zdůraznil, že v průběhu daňové kontroly žalobce nesplnil svoje zákonné povinnosti, správce daně proto stanovil jeho daňovou povinnost za použití pomůcek. Proti dodatečnému platebnímu podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21.4.2011, č.j. 2333/11-1100-6029256, zamítl. Vůči rozhodnutí odvolacího orgánu podal žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové správní žalobu.

Podle žalovaného původní den splatnosti daně nastal do dne nabytí účinnosti daňového řádu, proto správce daně uplatnil úrok z prodlení podle dosavadních právních předpisů (§ 264 odst. 14 daňového řádu). Tímto právním předpisem se rozumí zákon o správě daní a poplatků. Citoval ust. § 63 odst. 1) a 2) tohoto zákona, podle kterého je daňový dlužník v prodlení, nezaplatí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti a zároveň mu vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, tj. v případě žalobce do 6.5.2011.

Žalovaný vyslovil názor, že odvolání je přezkoumatelné pouze tehdy, pokud obsahuje důvody, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí (§ 113 odst. 1 písm. d daňového řádu). Protože žalobce v odvolání pouze vyjadřuje nesouhlas s dodatečně vyměřenou daní, která je řešena v rámci samostatného daňového řízení, a odvolání postrádá jakoukoliv námitku vůči vyměřenému úroku z prodlení, respektive jeho výši, způsobu výpočtu či výčtu případných nedostatků, žalovaný shledal, že jsou naplněny podmínky pro zamítnutí odvolání.

Ve včas podané žalobě žalobce tvrdil, že byl v řízení před správcem daně a žalovaným zkrácen na svých právech zejména tím, že správce daně stanovil základ daně za zdaňovací období roku 2006 podle pomůcek dle ust. § 31 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků. S tímto postupem žalobce vyslovil nesouhlas a usoudil, že pokud neuznal základ nároku, tj. dodatečně vyměřenou daň z příjmů fyzických osob za rok 2006, pak nemůže uznat ani úroky z ní vypočtené. Proti samotnému vyměření penále ani proti jeho výši nic nenamíтал. Navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející platební výměr správce daně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě citoval rozhodnutí, která on i správce daně ve věci vyměření daně i předpisu úroku z prodlení vydali, odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí i správního spisu. Navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle

§ 51 odst. 1 téhož zákona, když souhlas žalobce i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Především je nutné konstatovat, že žalobce se samostatnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2011, č.j. 2333/11-1100-602925, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí správce daně ze dne 10.9.2010, č.j. 27753/10/255970602601, kterým mu byla doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 23.12.2011, č.j. 31 Af 67/2011-21, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shora citované rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2011, č.j. 2333/11-1100-602925, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů za rok 2006, nabylo právní moci jeho doručením žalobci a nebylo dotčeno ani v řízení o žalobě na přezkoumání správního rozhodnutí dle § 65 a násl. s.ř.s. Správce daně sdělil žalobci úrok z prodlení platebním výměrem ze dne 10.6.2011 pod č.j. 41414/11/255970602601, tedy po právní moci rozhodnutí o doměření daně. Jeho postup a následně i rozhodnutí žalovaného proto krajský soud shledal zcela v souladu s ust. § 264 odst. 1 daňového řádu a § 63 odst. 1 a 2 zákona o správě daní a poplatků. Žalobce v žalobě brojil pouze proti důvodům, které vedly správce daně a žalovaného ke nestanovení základu daně a daně dle pomůcek, proti právu správce daně stanovit úrok z prodlení za pozdní úhradu daňových povinností, ani proti samotné výši úroku tak, jak byl vyčíslen, neměl žádné konkrétní výhrady. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 citovaného zákona. Žalobce neměl ve věci úspěch, soud mu proto nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v tomto řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. června 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu